

3 Евангелля св. Лукі

У той час прыйшлі некаторыя і расказалі Езусу пра галілеян, кроў якіх Пілат змяшаў з іх ахвярамі. Езус адказаў ім на гэтае: “Думаце, што гэтыя галілеяне былі большымі грэшнікамі за ўсіх галілеян, бо так пацярпелі? Не. Кажу вам, але калі не пакаецца, усе таксама загінеце. Думаеце, што тыя васемнаццаць, на якіх звалілася сілаамская вежа і забіла іх, былі больш вінаватыя за ўсіх людзей, якія жылі ў Ерузалеме? Не. Але кажу вам, калі не пакаецца, усе таксама загінеце”.

І расказаў васьм якую прыпавесць: “Адзін чалавек меў у вінаградніку сваім пасаджаную смакоўніцу і прыйшоў шукаць плоду на ёй, і не знайшоў. І сказаў вінаградару: «Вось я трэці год прыходжу шукаць плоду на гэтай смакоўніцы, і не знаходжу. Ссячы яе. Навошта яна займае зямлю?» Але той сказаў яму ў адказ: «Пане, пакінь яе на гэты год. Я абкапаю яе і абкладу ўгнаеннем. Можа, прынясе плод у будучым, а калі не, ссячэш яе»”. †

Лк 13, 1-9

Божая цярплівасць

Так шмат гаворыцца пра Божую міласэрнасць: што Бог будзе памяркоўны, што дастаткова толькі перад смерцю шкадаваць за грахі, што так на самой справе, цяжкія грахі – рэдкасць. У выніку, хтосьці недасведчаны можа падумаць, што Бог – гэта такі дабрадушны дзядуля, які бывае празмерна паблажлівы да сваіх унукаў. Звычайна ў шкоду для апошніх.

Кожны з нас, створаны па вобразе Божым і адкуплены крывёю Збаўцы, не можа адчуваць сябе “бяспечным”. Ніхто не можа адпачываць на лаўрах у імкненні да дасканаласці. Унутраны неспакой у клопаце пра плён павінен быць адной з асноўных частак нашага жыцця: як штодзённага, так і духоўнага. Божая міласэрнасць праяўляецца ў Божай цярплівасці і ў кожным чарговым шансе на ўзрастанне і плён. Важна ўсё: час, Вялікі пост, рэкалекцыі...

кс. Яраслаў Грынашкевіч